

ЛІСКЕВИЧ Петро Михайлович

Випускник
нафтопромислового
факультету (1959)

Гірничий інженер, управлінець сфери газової промисловості. Учасник створення газотранспортних систем Білорусі, республік Середньої Азії та Прибалтики

Народився 14 грудня 1936 р. у м. Белз Сокальського району Львівської області в родині сільськогосподарських працівників Михайла Петровича Ліскевича та Марії Теодорівни Ліскевич (у дівочтві Жарської). У 1950–1954 рр. неподалік від оселі Ліскевичів велися бурові розвідувальні роботи. Це й визначило професійний вибір Петра Михайловича, якого неабияк захопив дивовижний романтичний світ геологорозвідки з його духом новаторства й першопрохідництва.

Тому в 1954 р. П. М. Ліскевич вступив на нафтопромисловий факультет Львівського політехнічного інституту, який закінчив у 1959 р., здобувши фах гірничого інженера.

З вересня 1959 до червня 1960 р. працював гірничим майстром Львівського будівельно-монтажного управління з монтажу шахтного устаткування у Львівсько-Волинському вугільному басейні.

У 1960 р. Петро Михайлович перейшов працювати в газову промисловість, був інженером із технагляду на будівництві газопроводу Дашава — Мінськ. Згодом обіймав посади старшого інженера Володимир-Волинського відділення Дирекції, начальника Рачновського аварійно-ремонтного пункту. З червня 1963 р. П. М. Ліскевич — начальник Кобринського районного управління Мінського управління магістральних газопроводів Головгазу СРСР.

У лютому-березні 1964 р. Петро Михайлович брав участь у пуско-налагоджувальних роботах на газопроводі Бухара — Урал, зокрема в будівництві компресорної станції КС-15 «Домбарівка» Орського району Оренбурзької області та безпосередньо в налагодженні подачі бухарського газу Орсько-Халіловському металургійному комбінату.

У вересні 1966 р. бюро ЦК КП Узбекистану затвердило П. М. Ліскевича начальником Ташкентського управління магістральних газопроводів Мінагропрому СРСР. Працюючи в республіках Середньої Азії (Узбекистан, Таджикистан, Східна Туркменія), курував

розвиток газової промисловості Афганістану, брав участь у розробці Бухарського газозонного району.

У 1971 р. Ташкентському управлінню магістральних газопроводів, де на той час працював Петро Ліскевич, був присуджений ювілейний почесний знак ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР і ЦК ВЛКСМ, а сам Петро Михайлович нагороджений Орденом Трудового Червоного Прапора.

У 1975 р. за згодою із ЦК КП Білоруської РСР був переведений до Західного виробничого об'єднання з транспортування та поставок газу на посаду генерального директора ВО «Західтрансгаз».

У 1986–1988 рр. працював у ВО «Сургутнафтогаз» об'єднання «Тюменьгазпром», а в 1988–1991 рр. — у ВО «Північгазпром», у тому числі на Бованенківському газовому родовищі на півострові Ямал. У 1991 р. П. М. Ліскевич зайнявся створенням підприємства «Спецкомплектімпекс» у м. Мінську. З 1996 р. перебуває на пенсії.

Під керівництвом Петра Ліскевича в Білорусі було здане в експлуатацію перше підземне сховище газу «Осиповичське»; створена триниткова система газопроводів діаметром 1200 мм Торжок — Мінськ — Івацевичі з компресорними станціями в містах Орша, Крупки, Мінськ, Несвіж, Івацевичі, двониткова магістраль Івацевичі — Долина з КС у м. Кобрин. У 1975–1985 рр. були збудовані газопроводи до обласних центрів Білорусі: Бреста, Вітебська, Гомеля, Гродно, Могильова; розпочате будівництво мережі автомобільних газонаповнювальних компресорних станцій (АГНКС). Також Петро

Михайлович Ліскевич брав активну участь у завершених роботах зі створення газотранспортних систем республік Балтії та магістрального газопроводу до Калінінградської області РФ.

Нагороджений орденами Дружби народів (1981), Трудового Червоного Прапора (1971), медалями «За трудову доблесть» (1966, 1970), золотим знаком «Заслужений будівельник» (Польща), відомчими нагородами Мінгазпрому і республік СРСР.

Посадка алеї газозиків-ветеранів,
Москва, 2010 р.